

pojena, vyloženo bylo již v rozh. čís. 3456, 4828 a 7428 sb. n. s. Podle těchto rozhodnutí nebyla by se dovolatelka mohla s úspěchem brániti ani proti rozhodnutí tuzemského soudu o příslušnosti prostým poukazem k tomu, že listina nebyla k žalobě připojena, když námitku nepřislušnosti nevznesla a když nadto připouští, že tu listina taková skutečně byla, takže se jí v otázce příslušnosti s hlediska § 104 j. n. nestala materielně křivda.

Čís. 13350.

Dlužník, uplatňující, že bylo přikázáno něco, co není kryto exekucním titulem, není z práva k rekursu vyloučen, i když odpor nepodal.

(Rozh. ze dne 8. března 1934, R I 99/34.)

Rozvrhuje nejvyšší podání za exekučně vydraženou nemovitost, nepřikázal soud prvního stádu pohledávku Úrazové pojišťovny dělnické v přednostním pořadí. Rekursní soud pohledávku tu v přednostním pořadí přikázal.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu dlužníka a uvedl v otázce, o niž tu jde, v

důvodech:

Dovolací soud zkoumal v první řadě otázku přípustnosti dovolacího rekursu a dospěl k názoru, že dlužník jest v projednávaném případě k podání dovolacího rekursu oprávněn. Dlužníku přísluší podle § 234 ex. ř. právo rekursu proti rozvrhovému usnesení jen v mezích mu příslušejícího práva odporu, totiž podle § 213 ex. ř. jen, pokud přihlášené pohledávky nejsou doloženy exekucním titulem. V projednávaném případě byly přihlášené pohledávky Úrazové pojišťovny dělnické exekucním titulem při rozvrhovém roku sice doloženy výměry Úrazové pojišťovny, poněvadž však dlužník uplatňuje v dovolacím rekursu, že pohledávky byly přikázány za celé příspěvkové období 1928/II neprávem, čímž vlastně uplatňuje, že bylo přikázáno, co není kryto exekucním titulem, není z práva k rekursu vyloučen, i když odpor nepodal.

Čís. 13351.

Změna žaloby určovací v žalobu o plnění beze změny právního důvodu jest rozšířením žaloby nikoliv jen změnou žádaného předmětu podle § 235, čtvrtý odstavec, c. ř. s., a přichází tu proto v úvahu předpis prvního odstavce § 235 c. ř. s.

Zda projednání původní žaloby příslušelo samosoudci, kdežto změněné žaloby senátu, jest otázkou obsazení soudu, nerozhodnou pro přípustnost změny žaloby.

(Rozh. ze dne 8. března 1934, R I 148/34.)